

COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
Consiliul Superior al Procurorilor

H O T Ă R Ă R E nr. 3-146/2026 din 30 septembrie 2026
cu privire la examinarea contestației cet.Tocaiuc Ghenadie, împotriva deciziei
Inspecției procurorilor din 29.05.2026, privind încetarea procedurii disciplinare
în privința procurorului-șef interimar al Procuraturii Soroca Valentin Baidaus
și procurorul în Procuratura Soroca, oficiul Principal Tintiuc Gheorghe

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele Colegiului – Alexandru Lozan

Membrii Colegiului prezenți– Eugenia Zubco,Constantin Șușu Vitalie Sili și Mihaela Pascal

Membrul-raportor – Viorel Beiu

examinând în ședință publică, cu citarea participanților, contestația înaintată de către cet.Tocaiuc Ghenadie, împotriva deciziei inspecției procurorilor din 29.05.2026, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Procuraturii Soroca Valentin Baidaus și Tintiuc Gheorghe, audiind raportul prezentat de membrul-raportor Viorel Beiu, explicațiile participanților,-

C O N S T A T Ă :

I. Circumstanțele cauzei și parcursul procedural

1. La data de 07.05.2026, Consiliul Superior al Procurorilor a recepționat sesizarea cet.Tocaiuc Ghenadie, prin care solicită constatarea abaterii disciplinare și tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor Procuraturii Soroca, Valentin Baidaus și Tintiuc Gheorghe, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 lit.a); e¹); f); și f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, care prin acțiunile/inacțiunile lor în cadrul examinării plîngerii ultimului din 24.06.2025 au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice.

2. La 19.05.2026 petiția menționată *supra* a fost înregistrată în evidențele Inspecției procurorilor, cu acordarea nr. de evidență xxxs/26.

3. Prin dispoziția nr.xxx din 19.05.2026 verificarea sesizării cet. Tocaiuc Ghenadie a fost repartizată inspectorului în Inspecția procurorilor, Igor Eșanu.

4. La 07.05.2026 domnul Tocaiuc Ghenadie, a înaintat o sesizare denumită plîngere către Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a solicitat verificarea faptelor ce pot constitui abateri disciplinare, pretins a fi săvârșite de către procurorii Procuraturii Soroca, Valentin Baidaus și Tintiuc Gheorghe în cadrul examinării plîngerii din 09.02.2026.

5. Autorul sesizării, Ghenadie Tocaiuc, judecător în cadrul Judecătoriei Soroca, sediul Central, informează, că la data de 09 februarie 2026 a înaintat la Inspectoratul de poliție Soroca o plîngere, în temeiul art. 274 CPP, în scopul apărării drepturilor încălcate. Plîngerea conținea următoarele solicitări: „Atragerea la răspundere penală a angajatului companiei Î.I. «Xxxx Xxxx», Xxxxxx Xxxxxx, în privința căruia există o bănuială rezonabilă privind comiterea acțiunilor ilegale de violare de domiciliu, care [...].

6. Potrivit celor invocate, este incontestabil că plângerea conținea solicitări de inițiere a unor investigații cu caracter exclusiv penal, referitoare la acțiunile angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx”, comise la data de 09 octombrie 2025.

7. La fel autorul sesizării susține că plângerea ținea de competența exclusivă a IP Soroca, însă, în mod inexplicabil, aceasta a fost expediată de către polițiști spre examinare Procuraturii Soroca, Oficiul Principal.

8. Ulterior, la data de 24 februarie 2026, apărătorul autorului sesizării a recepționat copia ordonanței din 18 februarie 2026, emise de către procurorul în Procuratura Soroca Oficiul Principal, Gheorghe Tintiuc, privind refuzul în primirea și examinarea plângerii din 09 februarie 2026, înaintate de judecătorul Ghenadie Tocaiuc în ordinea art. 274 CPP, împotriva acțiunilor ilegale ale angajatului Î.I. „Xxxx Xxxx”, XXXXXX XXXXXX.

9. Nefiind de acord cu această soluție, la data de 02 martie 2026 partea apărării a înaintat o plângere în ordinea art. 299/1 CPP.

10. În urma examinării acesteia, procurorul-șef interimar al Procuraturii Soroca, Baidaus Valentin, a emis ordonanța din 16 martie 2026, privind respingerea plângerii formulate de avocatul Iulian Pleșca în interesele autorului sesizării împotriva ordonanței din 18.02.2026, emisă de procurorul din Procuratura Soroca, Tintiuc Gheorghe, privind refuzul în primirea și examinarea plângerii formulate în ordinea art. 274 CPP.

11. Ambele acte procedurale au fost contestate în temeiul art. 313 alin. (2) pct. 1) lit. a) CPP.

12. Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești, nr.xx-x/2026 din 01.04.2026, emisă de judecătorul de instrucție și devenită irevocabilă, s-a dispus:

„Se admite plângerea înaintată în baza art. 313 din Codul de procedură penală de către avocatul Pleșca Iulian în interesele lui Tocaiuc Ghenadie împotriva ordonanței procurorului în Procuratura Soroca, Tintiuc Gheorghe, din 18 februarie 2026 privind refuzul în primirea și examinarea în ordinea art. 274 Cod de procedură penală a plângerii înaintate de Tocaiuc Ghenadie și a ordonanței Procurorului-șef interimar al Procuraturii Soroca, Baidaus Valentin, din 16 martie 2026.

Se declară nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura Soroca, Tintiuc Gheorghe, din 18 februarie 2026 privind refuzul în primirea și examinarea în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii avocatului Pleșca Iulian în interesele lui Tocaiuc Ghenadie și a ordonanței Procurorului-șef interimar al Procuraturii Soroca, Baidaus Valentin, din 16 martie 2026.

Prezenta încheiere se expediază împreună cu materialul nr. x-xx/26 din 16 februarie 2026, în baza plângerii avocatului Pleșca Iulian în interesele lui Tocaiuc Ghenadie, în Procuratura Soroca, pentru efectuarea unui control suplimentar. Încheierea este irevocabilă.”

13. Autorul sesizării menționează că, în prezent, a aflat că plângerea sa din 09 februarie 2026 a fost primită spre examinare de către Procuratura Soroca, Oficiul Principal, însă fără a fi informat despre mersul investigațiilor, inclusiv despre persoana în gestiunea căreia a fost repartizată cauza.

14. În opinia autorului sesizării, aceste circumstanțe confirmă că, procurorul-șef interimar al Procuraturii Soroca, Baidaus Valentin, și procurorul din Procuratura Soroca, Oficiul Principal, Tintiuc Gheorghe, au comis acțiuni ilegale intenționate, manifestate prin: refuzul de a primi și examina, în ordinea art. 274 CPP, plângerea înaintată de autorul sesizării, faptă imputată procurorului Tintiuc Gheorghe; refuzul de a anula actul procedural vădit ilegal, faptă imputată procurorului-șef interimar Baidaus Valentin.

15. Potrivit celor invocate, cei doi procurori au refuzat să primească și să examineze plângerea formulată în apărarea drepturilor autorului sesizării, deși aveau

obligăția legală de a exercita asemenea atribuții, manifestând astfel o atitudine discriminatorie față de acesta din cauza funcției deținute – aceea de judecător.

16. Totodată, autorul sesizării apreciază drept inexplicabil faptul că, procurorii de caz nu au făcut distincția între calea de atac împotriva unui act procedural și o plângere cu conținut penal.

17. La fel, acesta arată că, în ipoteza în care plângerea ar fi fost considerată o contestare a unui act procedural ori a unei acțiuni procesuale, procurorii nu au explicat de ce nu au expediat plângerea conform competenței pretinse și nici nu au indicat norma procedurală aplicabilă (CPP sau Cod contravențional) în baza căreia au calificat conținutul plângerii.

18. Mai mult, analizând circumstanțele cauzei în ansamblu și ținând cont de cronologia evenimentelor anterioare cu implicarea acelorași procurori, autorul sesizării consideră că aceștia nu au acționat din necunoașterea legii sau lipsă de profesionalism, ci în mod intenționat și deliberat, prin complicitate, urmărind scopul de a-i leza grav drepturile și interesele legitime.

19. Se mai invocă faptul că, textul plângerii penale făcea referire directă la existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea unei infracțiuni în raport cu domiciliul autorului sesizării, circumstanță care, în opinia autorului sesizării, afectează inclusiv independența sa în calitate de judecător.

20. În concluzie, domnul Ghenadie Tocaiuc a solicitat stabilirea abaterilor disciplinare în activitatea procurorului-șef interimar al Procuraturii Soroca, Baidaus Valentin și a procurorului în Procuratura Soroca, Oficiul Principal, Tintiuc Gheorghe, prevăzute de art.38 lit. a), e¹), f) și f¹) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și Codul de etică al procurorilor și tragerea lor la răspundere disciplinară.

21. Prin Decizia din 29.05.2026, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor Valentin Baidaus și Tintiuc Gheorghe, din motiv că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară.

22. Pentru a decide astfel, Inspecția procurorilor a constatat următoarea stare de lucruri:

La data de 09.02.2026, domnul Tocaiuc Ghenadie, a depus la Inspectoratul de poliție Soroca o plângere pe faptul pretinselor acțiuni ilegale de violare de domiciliu săvârșite de către angajatul ÎI „Xxxx Xxxx”, XXXXXX XXXXXX, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale petiționarului, acțiuni săvârșite în procesul de documentare a încălcărilor Regulamentului circulației rutiere din 09.10.2025. A solicitat petentul examinarea plângerii în ordinea art.263 și 274 din Codul de procedură penală. Plângerea a fost înregistrată în R-2 al Inspectoratului de poliție Soroca cu nr.xxx la 11.02.2026.

23. Prin adresa nr.xxxx din 13.02.2026, Inspectoratul de poliție Soroca a remis plângerea, conform competenței, la Procuratura Soroca.

24. Plângerea menționată *supra*, formulată de către dl Tocaiuc Ghenadie, a parvenit în Procuratura Soroca, Oficiul Principal, la 16.02.2026 și a fost repartizată pentru examinare procurorului Gheorghe Tintiuc.

25. În rezultatul examinării argumentelor invocate în plângere, procurorul Gheorghe Tintiuc a concluzionat că lipsesc temeiuri pentru inițierea unui proces penal, motiv pentru care, la 18.02.2026 a emis ordonanța prin care a dispus refuzul în primirea și examinarea, în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală, a plângerii domnului Tocaiuc Ghenadie.

26. Copia ordonanței din 18.02.2026 a fost recepționată oficial de către dl Ghenadie Tocaiuc la data de 24.02.2026.

27. La data de 03.03.2026 în Oficiul Principal al Procuraturii Soroca a fost înregistrată plângerea avocatului Iulian Pleșca în interesele dlui Tocaiuc Ghenadie, prin care contesta ordonanța procurorului Gheorghe Tintiuc din 18.02.2026, potrivit prevederilor art.299¹ din Codul de procedură penală.

28. Prin ordonanța procurorului-șef interimar al Procuraturii Soroca, Valentin Baidaus din 16.03.2026, plângerea avocatului Iulian Pleșca, înaintată în interesele dlui Tocaiuc Gh., a fost respinsă ca neîntemeiată. Soluția astfel adoptată a fost comunicată persoanelor interesate prin adresa nr.xxxa/26-xxx din aceeași dată, la aceasta fiind anexată și copia de pe ordonanță.

29. Ordonanțele procurorilor Gheorghe Tintiuc și Valentin Baidaus au fost contestate la 05.03.2026 și 20.03.2026, cu plângeri, de către avocatul Iulian Pleșca, în interesele dlui Tocaiuc Gh., în ordinea art.313 Cod de procedură penală, la judecătorul de instrucție.

30. Procurorul Gheorghe Tintiuc a depus referință asupra plângerii și a prezentat judecătorului de instrucție lucrările corespunzătoare.

31. Prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 01.04.2026, au fost declarate nule ordonanța procurorului Gheorghe Tintiuc din 18.02.2026 și ordonanța procurorului ierarhic superior Valentin Baidaus din 16.03.2026, cu remiterea materialelor în Procuratura Soroca, pentru efectuarea unui control suplimentar.

32. Ca rezultat, la 09.04.2026, a fost inițiat procesul penal nr.xxxxxxxx, care a fost înregistrat în Registrul de evidență al infracțiunilor ținut de Procuratura Soroca, după ce în aceeași zi, în adresa adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu a fost întocmit și expediat demersul privind soluționarea chestiunii legată de competența examinării procesului nominalizat.

33. Prin ordonanța adjunctului Procurorului General, Sergiu Russu din 28.04.2026, procesul penal nr.xxxxxxxx a fost retras de la Procuratura Soroca și transmis pentru efectuarea în continuare a cercetărilor în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Principal.

34. La data adoptării prezentei decizii, procesul penal era în gestiune, fără a exista o soluție pe marginea acestuia.

35. Fiindu-i oferită posibilitatea de a se expune asupra circumstanțelor din sesizarea disciplinară, procurorul Gheorghe Tintiuc a declarat că, la 16.02.2026 în adresa Procuraturii Soroca, Oficiul Principal a parvenit plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale a angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx”, Xxxxxx Xxxxxx.

36. Urmare a examinării argumentelor invocate în plângerea înaintată, în raport cu circumstanțele *de jure* și *de facto* ale cazului, procurorul Gh.Tintiuc a ajuns la concluzia că, lipsesc temeiurile pentru inițierea unui proces penal, motiv pentru care, prin ordonanța din 18 februarie 2026, s-a dispus refuzul în primirea și examinarea în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii lui Tocaiuc Ghenadie, din motivele enunțate în partea descriptivă a ordonanței.

37. Totodată, procurorul a enunțat că, plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale ale angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx”, Xxxxxx Xxxxxx din 09.10.2025 și dezacordul cu modul de efectuare a acțiunilor

procesuale, urmează a fi examinată în cadrul cauzei penale nr. xxxxxxxx, pornită de Procurorul General Alexandru Machidon în privința judecătorului Tocaiuc Ghenadie.

38. Susține procurorul Gh.Tintiuc că, motivele de drept și de fapt care au stat la baza emiterii ordonanței din 18.02.2026, se regăsesc în partea motivantă a acesteia și dorește să remarce faptul că, principiul constituțional al independenței judecătorilor implică principiul responsabilității.

39. Independența judecătorului nu constituie și nu poate fi interpretată ca o putere discreționară a acestuia sau o piedică în calea angajării răspunderii sale penale, contravenționale sau disciplinare în condițiile legii.

40. În situația în care, autorul plângerii își manifesta dezacordul cu modul de efectuare a măsurilor procesuale de constrângere - *Ridicarea și aducerea vehiculului la parcare*, prevăzută de art. 439 din Cod contravențional, dispus de către agentul constatat, părțile sunt în drept să înainteze plângeri în cadrul cauzei penale pendinte, cu privire la declararea nulității probelor, în condițiile art. 94 Cod de procedură penală sau în cadrul procesului contravențional în temeiul art. 425 din Codul contravențional, fapt ce a fost explicat în ordonanță.

41. Menționează procurorul, după emiterea ordonanței în cauză, aceasta a fost remisă pentru informare părților, fiind explicat modul și termenul de contestarea a acesteia în caz de dezacord.

42. Nefiind de acord cu decizia adoptată, autorul sesizării a contestat-o în ordinea art. 299¹ din Codul de procedură penală și ulterior în ordinea art.313.

43. Potrivit art. 13 din Convenție – Dreptul la un recurs efectiv „*Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*” Drept care a fost asigurat părților.

44. În acest sens, procurorul Gh.Tintiuc menționează că, la emiterea ordonanței s-a ghidat de prevederile legale, prevederile art.265 alin.(2) Cod de procedură penală și de intima convingere a procurorului la luarea deciziilor, iar în sesizarea înaintată nu sunt invocate fapte ce fac referință la abateri disciplinare, acesta reprezintă doar dezacordul cu o soluție procesuală adoptată.

45. Solicită procurorul Ghenadie Tintiuc respingea sesizării dlui Tocaiuc Ghenadie, privind pornirea procedurii disciplinare în privința dânsului, ca fiind neîntemeiată.

46. Domnul procuror V.Baidaus a comunicat că, la 16.02.2026, în adresa Procuraturii Soroca, Oficiul Principal a parvenit plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale a angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx” XXXXXX XXXXXX.

47. În urmare examinării argumentelor invocate în plângerea înaintată, în raport cu circumstanțele de jure și de facto ale cazului, procurorul Gheorghe Tintiuc a ajuns la concluzia că, lipsesc temeiurile pentru inițierea unui proces penal, or, plângerea în cauză se referea la dezacordul cu modul de efectuare a acțiunilor procesuale, motiv pentru care, prin ordonanța din 18 februarie 2026, s-a dispus refuzul în primirea și examinarea în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii Tocaiuc Ghenadie.

48. Totodată, s-a explicat faptul că, plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale ale angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx” XXXXXX XXXXXX din 09.10.2025 și dezacordul cu modul de efectuare a acțiunilor

procesuale urmează a fi examinată în cadrul cauzei penale nr. xxxxxxxx, pornită de Procurorul General Alexandru Machidon în privința judecătorului Tocaiuc Ghenadie.

49. Astfel, după emiterea ordonanței în cauză, acesta a fost remisă pentru informare părților, fiind explicat modul și termenul de contestarea a acesteia în caz de dezacord. Ne fiind de acord cu decizia adoptată, autorul sesizării a contestat-o în ordinea art.299¹ din Codul de procedură penală.

50. Susține procurorul V.Baidaus că, examinând în ordinea ierarhic superioară plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie împotriva ordonanței procurorului în procuratura Soroca, Oficiul Principal, Gheorghe Tintiuc din 18 februarie 2026, a constatat că, acesta corespunde rigorilor prevăzute de lege.

51. Prin urmare, prin ordonanța din 16.03.2026, s-a dispus respingerea ca fiind neîntemeiată a plângerii lui Ghenadie Tocaiuc prin care solicită anularea ordonanței de refuz în primirea plângerii și examinarea în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală din 18 februarie 2026, emisă de procurorul Gheorghe Tintiuc.

52. Părțile au fost informate că, în caz că nu sunt de acord cu ordonanța respectivă, sunt în drept să o conteste în ordinea art.313 din Codul de procedură penală, la judecătorul de instrucție.

53. Ne fiind de acord cu soluția adoptată, Judecătorul Tocaiuc Ghenadie a contestat ordonanța din 16.03.2026 în ordinea art. 313 CPP. Prin încheierea Judecătorului instrucție din 01 aprilie 2026, a fost admisă plângerea înaintată în ordinea art. 313 din CPP, de către Ghenadie Tocaiuc și anulate ordonanțele din 18 februarie 2026 și 16 martie 2026.

54. Astfel, în temeiul încheierii Judecătorului de instrucție la 09.04.2026, Procuratura Soroca, Oficiul Principal a pornit procesul penal XXX/26, pe faptul acțiunilor pretins ilegale ale angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx”, Xxxxxx Xxxxxx. La aceeași dată a fost întocmit Demersul privind soluționarea chestiunii legate de competența examinării procesului penal nr. XXX/26 din 09.04.2026, fiind remis în adresa Procuraturii Generale.

55. Prin Ordonanța Adjunctului Procurorului General interimar, Sergiu Russu din 28 aprilie 2026, s-a dispus retragerea procesului penal nr.xxxxxxxx de la Procuratura Soroca, Oficiul Principal și transmiterea acestuia pentru efectuarea în continuare a cercetărilor la Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal.

56. În acest sens, remarcă procurorul, potrivit art.13 din Convenție – Dreptul la un recurs efectiv „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.” Drept care a fost asigurat părților.

57. Menționează procurorul V.Baidaus că, la verificarea și emiterea ordonanței de respingere a plângerii formulate împotriva ordonanței procurorului, s-a ghidat de prevederile legale și de intima convingere a procurorului la luarea deciziilor, iar în sesizarea înaintată nu sunt invocate fapte ce fac referință la abateri disciplinare, aceasta reprezintă doar dezacordul formal cu o soluție procesuală adoptată în condițiile art. 265 alin.(2) CPP.

58. În lumina celor expuse, solicită respingerea sesizării dlui Tocaiuc Ghenadie privind inițierea procedurii disciplinare în privința dânsului, ca fiind neîntemeiată.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

59. Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, la data de 09.06.2026, autorul sesizării Ghenadie Tocaiuc, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 29.05.2026, fiind redirectionată Colegiului, solicitând admiterea contestației cu anularea integrală a deciziei adoptată de către inspectorul în cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu.

60. În motivarea contestației depuse, autorul acesteia a considerat decizia inspecției din 29.05.2026 una ca fiind vădit neîntemeiată, cu expuneri subiective și părtinitoare, lipsită de argumente legale, avînd concluzii contrare speței cît și constatările irevocabile ale judecătorului de instrucție, reflectînd că are scopul de a proteja interesele meschine ale procurorilor vizați în plîngerea subsemnatului din 21.04.2026. Deoarece orice observator independent va constata că de către inspector, nu au fost elucidate circumstanțele speței, omisiuni care interpretează și califică exclusiv și foarte clar, doar admise în protejarea acestor doi procurori aflați în serviciul *”comenzii de răfuială”* cu subsemnatul.

61. Referindu-se la concluzia Inspecției procurorilor potrivit căreia, în cadrul verificării disciplinare, nu au fost identificate soluții adoptate de procurorii Gheorghe Tintiuc și Valentin Baidaus care să fi fost nemotivate ori adoptate cu rea-credință și că, în aceste condiții, nu există premise pentru angajarea răspunderii disciplinare, contestatorul a susținut că o asemenea concluzie nu ar corespunde materialelor cauzei. În opinia sa, verificarea efectuată de inspector ar fi fost una formală, iar aspectele invocate în sesizarea disciplinară nu ar fi fost examinate în substanța lor.

62. Contestatorul a criticat, de asemenea, referirea Inspecției procurorilor la jurisprudența Consiliului Superior al Procurorilor, potrivit căreia răspunderea disciplinară poate interveni în cazul unor acțiuni ale procurorului cu caracter evident nejustificat și aflate în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Acesta a pus la îndoială caracterul obligatoriu al unei asemenea jurisprudențe pentru examinarea cauzei concrete și a susținut că practica organelor de autoadministrare ale Procuraturii nu poate substitui dispozițiile legale aplicabile și nici constatările unei instanțe judecătorești.

63. În același context, Ghenadie Tocaiuc a invocat prevederile art. 265 alin. (1) din Codul de procedură penală și a susținut că Inspecția procurorilor nu ar fi explicat în ce mod conduita procurorilor vizați ar fi fost compatibilă cu normele procesual-penale, în condițiile în care actele procesuale emise de aceștia au fost ulterior supuse controlului judecătoresc. Potrivit contestatorului, faptul că anumite acte ale procurorilor au fost constatate ca fiind neconforme de către judecătorul de instrucție trebuia examinat inclusiv din perspectiva existenței unei eventuale abateri disciplinare, iar existența căilor procesuale de contestare a actelor procurorilor nu ar exclude, prin ea însăși, posibilitatea angajării răspunderii disciplinare.

64. Contestatorul a criticat și considerentele Inspecției potrivit cărora numai erorile săvârșite intenționat, prin abuz deliberat ori prin neglijență repetată sau gravă pot conduce la răspundere disciplinară, precum și teza potrivit căreia omisiunile comise în cadrul unui proces penal trebuie, de regulă, remediate prin intermediul căilor de atac sau al altor proceduri prevăzute de lege. Acesta a susținut că existența unor mecanisme procesuale de remediere nu înlătură în mod automat răspunderea disciplinară atunci când conduita procurorului ar întruni elementele unei abateri disciplinare.

65. Cu referire la aprecierea Inspecției că răspunderea disciplinară ar putea interveni, cu titlu de excepție, în situațiile în care procurorul a acționat cu rea-credință

ori a admis o omisiune gravă care a prejudiciat grav interesele justiției sau drepturile participanților la proces, contestatorul a afirmat că tocmai asemenea circumstanțe ar fi existat în speță. Potrivit poziției sale, acțiunile procurorilor Tintiuc Gheorghe și Baidaus Valentin ar fi fost deliberate și ar fi afectat atât drepturile și interesele sale, cât și autoritatea actului de justiție. În acest sens, a reproșat inspectorului că nu ar fi analizat probele și circumstanțele invocate de el în vederea stabilirii existenței sau inexistenței relei-credințe ori a unei neglijențe grave.

66. O altă critică a vizat considerentele potrivit cărora procurorul este persoana competentă să aprecieze probele administrate, potrivit propriei convingeri, în urma examinării lor în ansamblu, și să decidă, în condițiile legii, asupra oportunității pornirii urmăririi penale.

67. Contestatorul a susținut că independența procurorului în aprecierea probelor nu îl exonerează de obligația respectării stricte a normelor procesual-penale și nu poate constitui o justificare pentru adoptarea unor soluții contrare legii. Totodată, acesta a afirmat că, în situația reclamată de el, probele necesare urmau încă a fi acumulate, motiv pentru care, în opinia sa, nu ar fi existat un suport suficient pentru adoptarea soluțiilor contestate.

68. În mod similar, contestatorul nu a fost de acord cu argumentul Inspecției potrivit căruia interpretarea de către procuror a unei norme de drept material, dacă este efectuată cu bună-credință, în mod rațional, argumentat și rezonabil, reprezintă o modalitate de aplicare a legii și nu poate constitui, în sine, abatere disciplinară. Acesta a susținut că atribuțiile procurorului privesc aplicarea normelor juridice, iar independența profesională în interpretarea și aplicarea legii nu ar putea justifica, în opinia sa, încălcarea unor dispoziții legale imperative.

69. Ghenadie Tocaiuc a contestat și aprecierea inspectorului potrivit căreia ordonanțele emise în speță ar fi întrunit cerințele art. 255 din Codul de procedură penală. Potrivit acestuia, controlul judecătoresc exercitat asupra actelor respective ar fi relevat contrariul, astfel încât Inspecția urma să examineze efectele acestor constatări sub aspect disciplinar, inclusiv prin raportare la conduita concretă și forma de vinovăție a procurorilor vizați.

70. Referindu-se nemijlocit la motivarea deciziei contestate, autorul contestației a criticat constatarea potrivit căreia ordonanța emisă de procurorul Gheorghe Tintiuc ar fi conținut o motivare corespunzătoare, cu trimitere la cadrul normativ aplicabil și la jurisprudența constituțională, iar ulterior ar fi trecut controlul ierarhic exercitat de procurorul Valentin Baidaus. Contestatorul a susținut că această motivare ar avea un caracter standardizat și a indicat existența unei formulări similare într-o altă decizie a Inspecției procurorilor, pronunțată într-o procedură disciplinară distinctă, apreciind că acest fapt ar demonstra caracterul formal al examinării speței sale.

71. Un argument distinct al contestației se referă la încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 01 aprilie 2026. Contestatorul a susținut că Inspecția procurorilor ar fi interpretat eronat conținutul acesteia atunci când a concluzionat că din actul judecătoresc nu rezultă constatări privind întocmirea unor acte cu încălcarea legii. În opinia sa, încheierea respectivă conține constatări relevante cu privire la legalitatea actelor procurorilor și, în special, o referire la existența unei „potențiale restrângeri a accesului la justiție”. Ghenadie Tocaiuc a apreciat că această constatare trebuia examinată în mod expres de inspector, susținând că ea confirmă afectarea drepturilor sale prin actele procesuale adoptate.

72. În această ordine de idei, contestatorul a mai reproșat Inspecției că nu ar fi indicat normele concrete ale Codului de procedură penală din care ar rezulta legalitatea acțiunilor procurorilor și nici nu ar fi explicat suficient împrejurările care au determinat anularea actelor emise de aceștia. Potrivit contestatorului, analiza disciplinară trebuia să pornească inclusiv de la constatările instanței de judecată și să stabilească dacă deficiențele constatate reprezentau simple erori profesionale sau o conduită susceptibilă de răspundere disciplinară.

73. Totodată, Ghenadie Tocaiuc a invocat art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, referitor la dreptul la un proces echitabil, precum și art. 20 din Constituția Republicii Moldova privind accesul liber la justiție.

74. Acesta a susținut că Inspecția procurorilor nu ar fi examinat acțiunile imputate procurorilor prin prisma acestor garanții și nu ar fi stabilit dacă conduita reclamată a produs o ingerință ori o afectare gravă a drepturilor și intereselor sale legitime.

75. În concluzie, contestatorul a apreciat că Inspecția procurorilor nu ar fi examinat fondul plângerii sale și nu ar fi acordat suficientă importanță tuturor circumstanțelor invocate și constatărilor instanței judecătorești. Potrivit acestuia, verificarea disciplinară ar fi fost caracterizată prin formalism și subiectivism, iar conduita procurorilor Baidaus Valentin și Tintiuc Gheorghe trebuia examinată mai riguros inclusiv din perspectiva normelor de etică profesională și a cerințelor privind buna-credință, legalitatea și protecția accesului la justiție.

76. În consecință, Ghenadie Tocaiuc a solicitat admiterea contestației, anularea integrală a deciziei Inspecției procurorilor din 29 mai 2026 și admiterea plângerii disciplinare din 21 aprilie 2026 formulate în privința procurorilor Valentin Baidaus și Gheorghe Tintiuc, cu informarea în scris a sa și a apărătorului ales despre soluția adoptată.

77. Procurorul Valentin Baidaus a respins acuzațiile formulate împotriva sa și a declarat că, la 16.02.2026, în adresa Procuraturii Soroca, Oficiul Principal a parvenit plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale a angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx” XXXXXX XXXXXX.

78. În urmare examinării argumentelor invocate în plângerea înaintată, în raport cu circumstanțele de jure și de facto ale cazului, procurorul Gheorghe Tintiuc a ajuns la concluzia că, lipsesc temeiurile pentru inițierea unui proces penal, or, plângerea în cauză se referea la dezacordul cu modul de efectuare a acțiunilor procesuale, motiv pentru care, prin ordonanța din 18 februarie 2026, s-a dispus refuzul în primirea și examinarea în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii Tocaiuc Ghenadie.

79. Totodată, s-a explicat faptul că, plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale ale angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx” XXXXXX XXXXXX din 09.10.2025 și dezacordul cu modul de efectuare a acțiunilor procesuale urmează a fi examinată în cadrul cauzei penale nr. xxxxxxxx, pornită de Procurorul General Alexandru Machidon în privința judecătorului Tocaiuc Ghenadie.

80. Astfel, după emiterea ordonanței în cauză, acesta a fost remisă pentru informare părților, fiind explicat modul și termenul de contestarea a acesteia în caz de dezacord. Ne fiind de acord cu decizia adoptată, autorul sesizării a contestat-o în ordinea art.299¹ din Codul de procedură penală.

81. Susține procurorul V.Baidaus că, examinând în ordinea ierarhic superioară plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie împotriva ordonanței procurorului în

procuratura Soroca, Oficiul Principal, Gheorghe Tintiuc din 18 februarie 2026, a constat că, acesta corespunde rigorilor prevăzute de lege.

82. Prin urmare, prin ordonanța din 16.03.2026, s-a dispus respingerea ca fiind neîntemeiată a plângerii lui Ghenadie Tocaiuc prin care solicită anularea ordonanței de refuz în primirea plângerii și examinarea în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală din 18 februarie 2026, emisă de procurorul Gheorghe Tintiuc.

83. Părțile au fost informate că, în caz că nu sunt de acord cu ordonanța respectivă, sunt în drept să o conteste în ordinea art.313 din Codul de procedură penală, la judecătorul de instrucție.

84. Nefiind de acord cu soluția adoptată, Judecătorul Tocaiuc Ghenadie a contestat ordonanța din 16.03.2026 în ordinea art. 313 CPP. Prin încheierea Judecătorului instrucție din 01 aprilie 2026, a fost admisă plângerea înaintată în ordinea art. 313 din CPP, de către Ghenadie Tocaiuc și anulate ordonanțele din 18 februarie 2026 și 16 martie 2026.

85. Astfel, în temeiul încheierii Judecătorului de instrucție la 09.04.2026, Procuratura Soroca, Oficiul Principal a pornit procesul penal xxx/26, pe faptul acțiunilor pretins ilegale ale angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx”, XXXXXX XXXXXX. La aceeași dată a fost întocmit Demersul privind soluționarea chestiunii legată de competența examinării procesului penal nr. xxx/26 din 09.04.2026, fiind remis în adresa Procuraturii Generale.

86. Prin Ordonanța Adjunctului Procurorului General interimar, Sergiu Russu din 28 aprilie 2026, s-a dispus retragerea procesului penal nr.xxxxxxxx de la Procuratura Soroca, Oficiul Principal și transmiterea acestuia pentru efectuarea în continuare a cercetărilor la Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal.

87. În acest sens, remarcă procurorul, potrivit art.13 din Convenție – Dreptul la un recurs efectiv „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.” Drept care a fost asigurat părților.

88. Menționează procurorul V.Baidaus că, la verificarea și emiterea ordonanței de respingere a plângerii formulate împotriva ordonanței procurorului, s-a ghidat de prevederile legale și de intima convingere a procurorului la luarea deciziilor, iar în sesizarea înaintată nu sunt invocate fapte ce fac referință la abateri disciplinare, aceasta reprezintă doar dezacordul formal cu o soluție procesuală adoptată în condițiile art. 265 alin.(2) CPP.

89. Procurorul Gheorghe Tintiuc a respins acuzațiile formulate împotriva sa și a declarat că la 16.02.2026 în adresa Procuraturii Soroca, Oficiul Principal a parvenit plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale a angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx”, XXXXXX XXXXXX.

90. Urmare a examinării argumentelor invocate în plângerea înaintată, în raport cu circumstanțele *de jure* și *de facto* ale cazului, procurorul Gh.Tintiuc a ajuns la concluzia că, lipsesc temeiurile pentru inițierea unui proces penal, motiv pentru care, prin ordonanța din 18 februarie 2026, s-a dispus refuzul în primirea și examinarea în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală a plângerii lui Tocaiuc Ghenadie, din motivele enunțate în partea descriptivă a ordonanței.

91. Totodată, procurorul a enunțat că, plângerea formulată de către Tocaiuc Ghenadie, privind acțiunile pretins ilegale ale angajatului companiei Î.I. „Xxxx Xxxx”, XXXXXX XXXXXX din 09.10.2025 și dezacordul cu modul de efectuare a acțiunilor

procesuale, urmează a fi examinată în cadrul cauzei penale nr. xxxxxxxx, pornită de Procurorul General Alexandru Machidon în privința judecătorului Tocaiuc Ghenadie.

92. Susține procurorul Gh.Tintiuc că, motivele de drept și de fapt care au stat la baza emiterii ordonanței din 18.02.2026, se regăsesc în partea motivantă a acesteia și dorește să remarce faptul că, principiul constituțional al independenței judecătorilor implică principiul responsabilității.

93. Independența judecătorului nu constituie și nu poate fi interpretată ca o putere discreționară a acestuia sau o piedică în calea angajării răspunderii sale penale, contravenționale sau disciplinare în condițiile legii.

94. În situația în care, autorul plângerii își manifesta dezacordul cu modul de efectuare a măsurilor procesuale de constrângere - *Ridicarea și aducerea vehiculului la parcare*, prevăzută de art. 439 din Cod contravențional, dispus de către agentul constatat, părțile sunt în drept să înainteze plângeri în cadrul cauzei penale pendinte, cu privire la declararea nulității probelor, în condițiile art. 94 Cod de procedură penală sau în cadrul procesului contravențional în temeiul art. 425 din Codul contravențional, fapt ce a fost explicat în ordonanță.

95. Menționează procurorul, după emiterea ordonanței în cauză, aceasta a fost remisă pentru informare părților, fiind explicat modul și termenul de contestarea a acesteia în caz de dezacord. Ne fiind de acord cu decizia adoptată, autorul sesizării a contestat-o în ordinea art. 299¹ din Codul de procedură penală și ulterior în ordinea art.313.

96. Potrivit art. 13 din Convenție – Dreptul la un recurs efectiv „*Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*” Drept care a fost asigurat părților.

97. În acest sens, procurorul Gh.Tintiuc menționează că, la emiterea ordonanței s-a ghidat de prevederile legale, prevederile art.265 alin.(2) Cod de procedură penală și de intima convingere a procurorului la luarea deciziilor, iar în sesizarea înaintată nu sunt invocate fapte ce fac referință la abateri disciplinare, acesta reprezintă doar dezacordul cu o soluție procesuală adoptată.

98. Solicită procurorul Ghenadie Tintiuc respingea sesizării dlui Tocaiuc Ghenadie, privind pornirea procedurii disciplinare în privința dânsului, ca fiind neîntemeiată.

III. Aprecierea Colegiului de disciplină și etică

99. Colegiul de disciplină și etică, audiind pozițiile participanților la procedură și examinând în ansamblu materialele acumulate în cadrul verificării disciplinare, argumentele expuse în sesizarea formulată de Ghenadie Tocaiuc, criticile dezvoltate în contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 29 mai 2026, explicațiile procurorilor Valentin Baidaus și Gheorghe Tintiuc, precum și actele procesuale și judiciare relevante, constată că soluționarea prezentei contestații impune delimitarea clară a două planuri juridice distincte: **controlul legalității actelor procesuale ale procurorului**, pe de o parte, și **răspunderea disciplinară personală a procurorului**, pe de altă parte.

100. Această delimitare este determinantă pentru cauză, întrucât nu este contestat faptul că, prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 01 aprilie 2026, au fost declarate nule atât ordonanța procurorului Gheorghe Tintiuc din

18 februarie 2026, cât și ordonanța procurorului-șef interimar Valentin Baidaus din 16 martie 2026, materialele fiind remise Procuraturii Soroca pentru efectuarea unui control suplimentar. Colegiul pornește, prin urmare, de la această realitate juridică și nu este competent, în cadrul procedurii disciplinare, să o relativizeze, să o reinterpreteze în sens contrar ori să substituie aprecierea definitivă a judecătorului de instrucție.

101. Totuși, din constatarea nulității unui act procesual nu rezultă, în mod automat și fără o analiză suplimentară, existența unei abateri disciplinare. Nulitatea actului procesual și vinovăția disciplinară a autorului actului operează pe planuri juridice diferite: prima privește conformitatea și efectele actului în cadrul procesului penal, în timp ce cea de-a doua presupune stabilirea unei conduite profesionale concrete, personal imputabile procurorului și săvârșite în forma de vinovăție cerută expres de lege.

102. În acest sens, potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, procurorii pot fi sancționați disciplinar pentru abaterile prevăzute la art. 38 numai în cazul în care acestea au fost săvârșite **cu intenție ori cu neglijență gravă**. Reglementarea exclude, astfel, o formă de răspundere disciplinară obiectivă, întemeiată exclusiv pe rezultatul controlului ierarhic sau judecătoresc al unui act procesual. Aceeași concepție rezultă și din practica actuală a CSP, care prezintă condiția intenției ori a neglijenței grave drept una necesară pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. 38.

103. În concretizarea acestei exigențe, art. 38¹ alin. (1) din Legea nr. 3/2016 califică abaterea ca fiind săvârșită cu intenție atunci când procurorul încalcă în mod conștient o normă de drept material sau procesual, își reprezintă consecința prejudiciabilă a acțiunii ori inacțiunii sale și urmărește ori admite producerea acesteia. Potrivit alin. (2), neglijența gravă presupune o lipsă de prevedere a consecinței prejudiciabile, deși procurorul putea și trebuia să o prevadă, sau presupunerea neîntemeiată că aceasta nu se va produce, lipsa de prevedere trebuind să fie **inexplicabilă din perspectiva unui profesionist în domeniul dreptului**. Acest standard este aplicat constant și în practica recentă a Colegiului.

104. Prin urmare, întrebarea la care Colegiul trebuie să răspundă în prezenta cauză nu este dacă soluțiile procesuale adoptate la 18 februarie și 16 martie 2026 au rămas valabile – această chestiune a fost deja soluționată prin încheierea irevocabilă din 01 aprilie 2026 –, ci dacă împrejurările în care fiecare dintre cei doi procurori a adoptat soluția sa demonstrează, prin date obiective și concludente, **intenția de încălcare a legii sau o neglijență de o gravitate calificată**, în sensul art. 36 alin. (2) și art. 38¹ din Legea nr. 3/2016.

105. Colegiul subliniază în acest context că trebuie evitate două concluzii deopotrivă incompatibile cu regimul juridic al răspunderii disciplinare. Pe de o parte, ar fi inadmisibil ca independența procesuală a procurorului să fie transformată într-o imunitate care ar exclude răspunderea disciplinară pentru orice soluție adoptată în exercitarea atribuțiilor procesuale. Pe de altă parte, ar fi la fel de incompatibil cu legea ca orice act al procurorului anulat de procurorul ierarhic superior ori de instanța de judecată să conducă, prin simplul rezultat al controlului, la prezumarea vinovăției disciplinare.

106. Această distincție rezultă chiar din practica recentă a Consiliului Superior al Procurorilor. În Hotărârea nr. 1-242/2026 din 30 iulie 2026, pronunțată într-o cauză în care ordonanțe ale procurorilor și ale procurorilor ierarhic superiori fuseseră, de

asemenea, declarate nule de instanțele judecătorești, Consiliul a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea cumulativă a faptei, caracterului ilicit și imputabilității acesteia procurorului, absența unuia dintre aceste elemente excluzând răspunderea disciplinară.

107. De o relevanță directă pentru prezenta cauză este concluzia CSP potrivit căreia aprecierea diferită a unei instanțe de judecată asupra temeiniciei unei ordonanțe nu echivalează, prin ea însăși, cu o faptă disciplinară imputabilă procurorului care a emis actul sau celui care a exercitat controlul ierarhic, în lipsa unor elemente obiective care să demonstreze că verificarea a fost pur formală ori vădit contrară materialelor cauzei. Consiliul a reținut că mecanismele controlului ierarhic și judecătoresc sunt instituite inclusiv pentru depistarea și înlăturarea erorilor de apreciere ori a omisiunilor procesuale, fără ca fiecare asemenea eroare să constituie, prin ea însăși, o conduită culpabilă disciplinar.

108. Totodată, Colegiul nu interpretează acest standard ca autorizând un control formal sau aparent din partea procurorului. Dimpotrivă, practica instituțională recentă demonstrează că, atunci când caracterul eronat al unei acțiuni procesuale este evident, iar procurorul rămâne pasiv, validează formal neregularitatea ori nu utilizează prompt pârghiile juridice aflate la dispoziția sa, o asemenea conduită poate depăși sfera unei simple erori profesionale. Recomandarea nr. 1/2026 a Colegiului de disciplină și etică insistă tocmai asupra caracterului **efectiv, real și substanțial**, iar nu formal sau aparent, al controlului procurorului.

109. Recomandarea menționată, adoptată ulterior actelor procesuale examinate în prezenta cauză, nu poate constitui un temei autonom și retroactiv pentru imputarea unei abateri celor doi procurori. Ea este însă relevantă ca reper interpretativ al distincției dintre o eroare profesională remediabilă pe cale procesuală și o conduită pasivă, formală ori vădit neglijentă susceptibilă de răspundere disciplinară.

110. În aceeași logică se înscrie jurisprudența Curții Supreme de Justiție. În cauza nr. 3ra-235/22, Curtea a respins ideea potrivit căreia independența procesuală ar permite procurorului să acționeze potrivit propriei voințe, subliniind că independența nu reprezintă un privilegiu personal, ci o garanție pentru examinarea echitabilă și legală a cauzelor. În cauza respectivă însă, răspunderea disciplinară era raportată la circumstanțe obiective și deosebit de pregnante: conduită procesuală pasivă pe o perioadă de aproximativ doi ani și zece luni, 23 de prelungiri ale urmăririi penale și lipsa unor măsuri eficiente.

111. Curtea Supremă de Justiție a reiterat, cu referire și la Avizul nr. 9 (2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni, că independența procurorului nu este o prerogativă sau un privilegiu instituit în interesul acestuia, ci o garanție a unei justiții echitabile, imparțiale și eficiente, iar exercitarea controlului asupra activității procurorului nu reprezintă, în sine, o ingerință în independența sa decizională.

112. Rezultă, așadar, un standard coerent atât din legislație, cât și din practica CSP, a Colegiului și a Curții Supreme de Justiție: independența procesuală nu protejează arbitrariul, reaua-credință sau neglijența gravă, însă nici existența unei erori procesuale, chiar constatată și remediată judiciar, nu permite deducerea automată a vinovăției disciplinare. Pentru angajarea răspunderii este necesară identificarea elementelor suplimentare care transformă neregularitatea procesuală într-o conduită disciplinară personal imputabilă.

113. Raportând acest standard la conduita procurorului Gheorghe Tintiuc, Colegiul reține că acestuia îi este imputată emiterea ordonanței din 18 februarie 2026

prin care a refuzat primirea și examinarea în ordinea art. 274 CPP a plângerii depuse de Ghenadie Tocaiuc. Ulterior, ordonanța a fost declarată nulă prin încheierea judecătorului de instrucție din 01 aprilie 2026. Acest fapt constituie un element obiectiv relevant și nu poate fi ignorat în analiza disciplinară.

114. Totodată, materialele procedurii relevă că procurorul Tintiuc nu a refuzat soluționarea plângerii fără adoptarea unui act, nu a ascuns existența acesteia, nu a împiedicat contestarea și nici nu a nesocotit o hotărâre judecătorească existentă la data emiterii ordonanței. Acesta a adoptat un act procesual în care și-a expus raționamentul juridic, a indicat cadrul pe care l-a considerat aplicabil și a comunicat soluția, cu indicarea modalității de contestare. Faptul că judecătorul de instrucție a apreciat ulterior că soluția nu poate fi menținută și a declarat actul nul demonstrează existența unei deficiențe procesuale, dar nu dovedește, fără alte elemente, că norma a fost încălcată **conștient și în scopul ori cu acceptarea lezării drepturilor contestatorului.**

115. Un element cronologic este, în opinia Colegiului, deosebit de important. Ordonanța procurorului Tintiuc a fost emisă la 18 februarie 2026, iar cea a procurorului ierarhic superior Baidaus la 16 martie 2026. Încheierea judecătorului de instrucție prin care cele două acte au fost declarate nule a fost pronunțată ulterior, la **01 aprilie 2026**. Prin urmare, nu poate fi reținută teza potrivit căreia, la momentul adoptării celor două ordonanțe, procurorii ar fi ignorat ori sfidat respectiva hotărâre judecătorească, aceasta neexistând încă.

116. Această constatare nu înseamnă că remedierea ulterioară ar putea șterge retroactiv o eventuală abatere disciplinară. Conduita ulterioară este însă relevantă pentru aprecierea relei-credințe și a raportării procurorilor la controlul judecătoresc. Or, după pronunțarea încheierii, la 09 aprilie 2026 a fost inițiat procesul penal nr. xxxxxxxx, iar la 28 aprilie 2026 acesta a fost retras de la Procuratura Soroca și transmis Procuraturii municipiului Chișinău pentru continuarea cercetărilor.

117. În aceste condiții, Colegiul nu identifică în privința procurorului Gheorghe Tintiuc date obiective din care să poată deduce că soluția adoptată a fost rezultatul unui interes străin atribuțiilor sale, al unei intenții de favorizare sau prejudiciere, al unei atitudini discriminatorii față de contestator ori al ignorării conștiente a unei norme a cărei aplicabilitate nu admitea, în contextul concret, nicio dificultate rezonabilă de interpretare.

118. O analiză distinctă este necesară în privința procurorului Valentin Baidaus, deoarece răspunderea disciplinară este personală, iar faptul că acesta a confirmat, în cadrul controlului ierarhic, soluția procurorului Tintiuc nu permite nici exonerarea sa automată și nici transferarea asupra sa, în mod automat, a eventualelor deficiențe ale actului controlat.

119. Colegiul examinează, prin urmare, dacă exercitarea controlului ierarhic prin ordonanța din 16 martie 2026 a fost una reală sau pur formală și, în cea de-a doua ipoteză, dacă materialele demonstrează intenția ori neglijența gravă cerută de lege. Tocmai acesta este standardul desprins din Hotărârea CSP nr. 1-242/2026, în care Consiliul a precizat că simpla anulare de către instanță a actului procurorului ierarhic nu echivalează cu răspunderea disciplinară, fiind necesare date obiective din care să rezulte caracterul pur formal sau vădit contrar materialelor cauzei al controlului efectuat.

120. În prezenta procedură nu au fost identificate elemente care să demonstreze că procurorul Baidaus nu a examinat materialele puse la dispoziție, că a confirmat

soluția fără cunoașterea conținutului plângerii, că a ascuns ori denaturat probe, că a urmărit protejarea unei persoane sau prejudicierea contestatorului ori că ar fi validat deliberat o încălcare constatată anterior printr-o hotărâre judecătorească obligatorie. Existența unei interpretări juridice ulterior infirmate de judecătorul de instrucție nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a umple acest deficit probator al laturii subiective.

121. În ceea ce privește abaterea prevăzută la art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016, Colegiul reține că norma nu sancționează orice neregularitate procesuală care atinge, într-un sens larg, interesele unui participant. Textul legal presupune săvârșirea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unor acțiuni sau inacțiuni prin care, **cu intenție ori din neglijență gravă**, au fost încălcate drepturi și libertăți fundamentale garantate de Constituție și de tratatele internaționale. Prin urmare, trebuie stabilite cumulativ conduita, dreptul fundamental afectat, raportul de cauzalitate și forma calificată de vinovăție.

122. Contestatorul invocă, în particular, art. 20 din Constituție privind accesul liber la justiție și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Colegiul nu minimizează importanța acestor garanții. În același timp, situația concretă relevă că Ghenadie Tocaiuc a avut la dispoziție mecanismele de control instituite de Codul de procedură penală, le-a exercitat succesiv, iar judecătorul de instrucție i-a admis plângerea, a declarat nule actele contestate și a dispus controlul suplimentar. Această împrejurare este relevantă în evaluarea afirmației potrivit căreia i-ar fi fost suprimat accesul la justiție.

123. Mai mult, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este stabilit că art. 6 din Convenție nu consacră, ca atare, un drept autonom al unei persoane de a obține urmărirea penală sau condamnarea penală a unei terțe persoane. Aplicabilitatea laturii civile a art. 6 într-o procedură penală inițiată la plângerea unei persoane presupune existența unei legături suficient de directe cu exercitarea unui drept cu caracter civil, astfel cum rezultă, între altele, din **Perez c. Franței [MC]** și **Mustafa Tunç și Fecire Tunç c. Turciei [MC]**.

124. Prin urmare, simpla invocare a art. 6 din Convenție, fără demonstrarea elementelor concrete care fac această garanție aplicabilă situației examinate și, mai ales, fără demonstrarea formei de vinovăție prevăzute de art. 38¹ din Legea nr. 3/2016, nu este suficientă pentru constatarea abaterii prevăzute la art. 38 lit. e¹).

125. Nici formularea invocată de contestator din încheierea judecătorului de instrucție, referitoare la existența unei „potențiale restrângeri a accesului la justiție”, nu poate fi desprinsă din context și transformată automat într-o constatare a vinovăției disciplinare a celor doi procurori. Chiar presupunând relevanța acestei constatări sub aspectul obiectiv al conduitei procesuale, rămâne necesară demonstrarea individuală a elementului subiectiv – intenția ori neglijența gravă –, pe care materialele procedurii disciplinare nu îl confirmă prin probe obiective și concludente.

126. Sub aspectul art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016, Colegiul reține că îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu trebuie raportată la obligațiile concrete prevăzute de art. 6 alin. (3) și analizată împreună cu forma de vinovăție calificată impusă de art. 36 alin. (2). Simpla constatare că o soluție procesuală nu a rezistat controlului judecătoresc nu este echivalentă cu demonstrarea îndeplinirii necorespunzătoare, cu intenție ori neglijență gravă, a obligațiilor de serviciu.

127. Art. 3 din Legea nr. 3/2016 consacră legalitatea, imparțialitatea, rezonabilitatea, integritatea și independența procesuală între principiile activității Procuraturii, dar independența operează exclusiv **în condițiile legii**, activitatea

procurorului fiind supusă mecanismelor de control ierarhic și judecătoresc. În același timp, art. 6 alin. (3) impune procurorului respectarea Constituției, legislației, tratatelor internaționale, a drepturilor și libertăților fundamentale și a normelor de conduită profesională. Acest ansamblu normativ confirmă că independența și responsabilitatea nu sunt noțiuni antagonice, ci componente complementare ale statutului procurorului.

128. În ceea ce privește art. 38 lit. f) și f¹), Colegiul apreciază că materialele cauzei nu relevă o atitudine nedemnă, manifestări incompatibile cu onoarea, integritatea, probitatea profesională ori prestigiul Procuraturii și nici o încălcare deontologică autonomă dovedită. Criticile contestatorului privind pretinsa părtinire, existența unei „comenzi de răfuială” sau protejarea intenționată a procurorilor reprezintă afirmații grave, dar, din perspectiva standardului probator al procedurii disciplinare, ele trebuie susținute prin date obiective privind interesul personal, atitudinea discriminatorie, favorizarea, ostilitatea ori un alt mobil extrinsec exercitării atribuțiilor. Asemenea date nu au fost identificate în materialele examinate.

129. Colegiul subliniază că tonul categoric al unei acuzații nu poate substitui proba circumstanței afirmate. În lipsa unor elemente factuale exterioare simplei succesiuni a soluțiilor nefavorabile contestatorului, existența unei intenții comune a celor doi procurori de a-l prejudicia nu poate fi dedusă prin prezumție.

130. În conformitate cu pct. 96 lit. g) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, în redacția aprobată prin Hotărârea CSP nr. 1-237/2026 din 23 iulie 2026, Colegiul trebuie să verifice, în cazul unei contestații formulate în temeiul art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016, caracterul complet și obiectiv al verificării efectuate de Inspecția procurorilor, legalitatea și temeinicia deciziei contestate, precum și dacă materialele existente sunt suficiente pentru examinarea fondului ori impun efectuarea unor verificări suplimentare.

131. Aplicând această exigență, Colegiul constată că dosarul disciplinar conține date suficiente pentru soluționarea criticilor esențiale: sesizarea inițială, actele adoptate de procurorul Gheorghe Tintiuc și de procurorul ierarhic superior Valentin Baidaus, contestațiile exercitate împotriva acestora, încheierea judecătorului de instrucție din 01 aprilie 2026, explicațiile procurorilor și evoluția procesuală ulterioară acestei încheieri.

132. Colegiul admite că anumite raționamente ale Inspecției procurorilor puteau fi dezvoltate mai riguros, în special printr-o delimitare mai explicită între efectul juridic al anulării ordonanțelor și condițiile răspunderii disciplinare. Această insuficiență de expunere nu echivalează însă cu caracterul incomplet al verificării, în măsura în care circumstanțele relevante au fost stabilite, actele esențiale se regăsesc în materialele procedurii, iar Colegiul dispune de un suport factual suficient pentru a verifica nemijlocit fiecare critică formulată în contestație.

133. Colegiul nu poate, pe de altă parte, transforma examinarea contestației într-un nou control în fond asupra soluției procesual-penale și nici într-o jurisdicție de revizuire a încheierii judecătorului de instrucție. Misiunea sa este de a stabili dacă neregularitățile constatate în cadrul mecanismelor procesuale sunt însoțite de acele elemente de culpabilitate care justifică activarea răspunderii disciplinare.

134. În acest sens, practica CSP din Hotărârea nr. 1-242/2026 prezintă o relevanță particulară: Consiliul a respins instituirea unei prezumții de culpabilitate întemeiate exclusiv pe rezultatul controlului judecătoresc și a reținut că modul de interpretare a legii, aprecierea faptelor sau evaluarea probelor nu poate determina, prin sine însuși, răspunderea disciplinară, exceptând situațiile în care reaua-credință sau neglijența gravă sunt demonstrate prin date obiective și concludente.

135. Această regulă nu diminuează autoritatea hotărârilor judecătorești și nici obligația procurorului de a respecta legea. Ea stabilește doar pragul suplimentar cerut de legiuitor pentru trecerea de la **eroarea sau neregularitatea procesuală** la **abaterea disciplinară**.

136. În consecință, Colegiul reține că în prezenta cauză este demonstrată existența unui control judecătoresc în urma căruia cele două ordonanțe au fost declarate nule și a fost dispus un control suplimentar. Nu este însă demonstrată, la standardul necesar angajării răspunderii disciplinare, existența unor acțiuni ori inacțiuni ale procurorilor Gheorghe Tintiuc și Valentin Baidaus săvârșite cu intenția de a încălca legea ori drepturile contestatorului sau dintr-o neglijență atât de gravă încât lipsa de prevedere să fie inexplicabilă pentru un profesionist în domeniul dreptului.

137. Nu au fost stabilite împiedicarea controlului judecătoresc, refuzul executării încheierii din 01 aprilie 2026, ascunderea ori falsificarea unor materiale, ignorarea deliberată a unei probe decisive, favorizarea unei persoane, existența unui interes personal, a unui mobil discriminatoriu sau a unei alte împrejurări obiective care să permită concluzia că soluțiile procesuale infirmate ulterior au reprezentat expresia relei-credințe, a arbitrariului vădit ori a neglijenței grave.

138. În această configurație factuală, transformarea nulității actelor procesuale într-o dovadă suficientă a răspunderii disciplinare ar echivala cu instituirea unei răspunderi pentru rezultatul activității procesuale. În sens invers, ignorarea nulității pe motivul independenței procurorului ar transforma independența într-o imunitate. **Niciuna dintre aceste extreme nu corespunde Legii nr. 3/2016.** Criteriul determinant îl constituie caracterul personal imputabil și forma calificată de vinovăție a conduitei, elemente care, în prezenta cauză, nu au fost demonstrate.

139. Prin urmare, după examinarea individuală a conduitei fiecărui procuror, a efectului încheierii judecătorești de instrucție, a criticilor referitoare la accesul la justiție, a argumentelor privind pretinsa examinare formală și părtinitoare, precum și a elementelor obiective și subiective ale abaterilor disciplinare invocate, Colegiul constată că materialele cauzei nu oferă temeiuri suficiente pentru angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor Valentin Baidaus și Gheorghe Tintiuc în baza art. 38 lit. a), e¹), f¹) sau f¹) din Legea nr. 3/2016.

140. În aceste circumstanțe, decizia Inspecției procurorilor din 29 mai 2026 privind încetarea procedurii disciplinare este întemeiată sub aspectul concluziei privind lipsa elementelor necesare răspunderii disciplinare, iar argumentele expuse în contestația lui Ghenadie Tocaiuc nu justifică anularea acesteia ori remiterea materialelor pentru efectuarea unor verificări suplimentare.

141. În consecință, contestația formulată de Ghenadie Tocaiuc urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea deciziei Inspecției procurorilor din 29 mai 2026.

142. Pornind de la considerentele expuse, în urma deliberării și exprimării votului de către membrii Colegiului prezenți la ședință, cu 6 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în conformitate cu prevederile art. 49 alin. (4) și art. 85 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, pct. 80-83 și pct. 84 alin. (1) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025 cu modificările ulterioare, Colegiul de disciplină și etică –

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația domnului Ghenadie Tocaiuc, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 29 mai 2026, adoptată în procedura disciplinară nr. xxxs/26, în privința procurorilor din Procuratura Soroca, oficiul Principal, Valentin Baidaus și Gheorghe Tintiuc.

2. A menține decizia Inspecției procurorilor din 29 mai 2026, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare nr. 135s/26 în privința procurorilor Valentin Baidaus și Gheorghe Tintiuc, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, în directoriul Colegiului de disciplină și etică, subdirectoriul Hotărâri.

4. Hotărârea se comunică participanților la procedura disciplinară.

5. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președinte al Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN